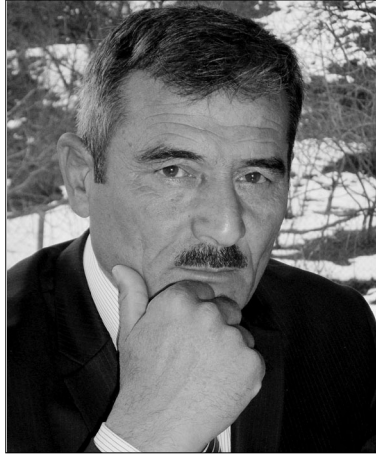

◆ P o e z i y a

Qadiməli ƏHMƏD

DİLƏNÇİNİN ÖLÜMÜ

1

Bir də bu dünyanın soyuq üzünü
görməz gözləri,
Əlləri açılmaz kimsə önündə.
Üşütməz dalanlar,
üşütməz tinlər,
Gecələr kiritməz zirzəmilər də...
Bir də ovcundakı həyat eşqinə
Gözlərini dikən kimsəsi olmaz.
Alınə yazılan
ışıqlı dünyanın qaranlıq yolu
torpaq evciyinə uzanıb qalar...

2

İndi unutmuş səni
yanından saymazyana
keçib gedən adamlar,
unutmuş küçələr də.
Təkcə ayaq izlərin
səfil adamlar kimi
dolaşır küçələrdə...

Daha şahid deyilsən
coxüzlü adamların kirli niyyətlərinə.

Kimsəsizlik içində çabalayan gözlərin
daha yoxdu, görəsən...

Səndən sonra bir az da
zaman da qəddarlaşıb,
"Allah xofu qalmayıb"
kimsənin ürəyində.
İnsanlığ ölüb gedir...
Səni çox uzaqlara
apardı "gedən qatar".
Bundan sonra gələnə
həyat bir çərçivədi,
Nə yol var,
nə ümid var...

BİLMİRSƏN

Bu ömür də xəbərsiz
keçir necə, bilmirsən.
Hər günün axırında
enir heçə, bilmirsən.

Bu, nə qədər, bu nə sirt?
Vaxt da ki hesab çəkir,
Üstünə yollar gəlir
Küçə-küçə, bilmirsən.

Ötdükə sağ-solundan,
Qəm yapışır qolundan,
Əzrayılın yolundan
Keçə-keçə bilmirsən.

DÜNYA

Mən yerdən pozuldu bakirəliyim,
Qərinə-qərinə pozuldun, dünya.
Günahın olmadı, günahkar kimi
Dildən-dilə düşdün, yozuldun, dünya.

Gələn xeyri üçün çəkdi nazını,
Sildi Tanrı yazan alın yazını,
Hər yetən üstünə çırpdı tozunu,
Bulandın, qarışdın, toz oldun, dünya.

Rüzgar çalxaladı dənizlərini...
Dumanlar köksündə qəm izləridi,
Əsrlər saçında dən izləridi,
Tarixdən-tarixə söz oldun, dünya...

NƏ OLARDI Kİ..?**1**

Sənsiz sevə bilmədim bu şəhəri,
Sevsəm,
nə olardı ki..?
Bu şəhər mənim deyil,
Burda tənha,
kimsəsiz
ölsəm, nə olardı ki..?
Bir az yolları geniş,
Bir az yolları dardı,
Bəlkə, burda
gözündəki həsrətin,
içimdəki möhnətin
gizli keçmişi vardı?
Sənsiz sevə bilmədim bu şəhəri...

2

Daha bu şəhərin
Nə yazı var,
nə qışı...
Küçələrin boyunda bayquş ulartısıdı,
Ağacları da qorxur küləklərin səsindən.

Adamları sükutdan,
Sükutu böyüməkdən
darıxır öz içində.

Qarışıb saçlarımda soyuq xatirə kimi,
Daha məni isitmir
bu şəhərin istisi,
bu şəhərin qolları.
Yollar da qərib gəlir gözlərimə, baxanda,
Bir az qəribsəyirəm,
Bir az qərib sayıram özümü bu şəhərdə...

UNUT DEYİR

Əllərindən yarpaq düşür
gözlərinin yuxusuna.
Hər gün bir az tələsirəm
saçlarının qoxusuna.

Bu gecə də sənə sarı
 baxışlarım yol eləyir.
 Boş qalib getdiyın küçə,
 həsrət mənə əl eləyir.

Unut deyir bu sevdanı
 yoluna baxdığım gözlər.
 Getmə, deyir
 ürəyimə
 səndən qopub düşən izlər.

...Hər gün bir az tələsirəm
 saçlarının qoxusuna...

QADININ

Silməz göz yaşını qaranlıq gecə,
 Əlləri gözündə ölən qadının.
 İsitməz qəlbini soyuq divarlar,
 Göz yaşı içində gülən qadının.

Durar pəncərədə, baxar yollara,
 Qəmli baxışları axar yollara,
 Arzuları çatmaz bu kar yollara,
 Həsrəti ovcuna alan qadının.

İçinə sığınıb ovuna bilməz,
 Sükutu diksinər gələndə bir səs,
 Gecələri bitər, sabahı gəlməz,
 Günləri ümitsiz gələn qadının.

BİR QADIN TALEYİN VAR

Bir qadın taleyin var.
 Tənha,
 susqun baxışlı,
 Xatirələr oxuyar gözlərini hər gecə.

Sənsə durub baxarsan uzaq-uzaq yollara,
 Nə bir gələnin olar,
 nə gedəcək bir kimsən,
 sükut yatar qapında.

Bir qadın taleyin var,
 ağrılarla oynayan,
 həsrətindən doymayan
 məhkum qadın taleyin...

Bir qadın taleyin var,
baxışıyla yolları süpürər səhər-axşam...

YAĞIŞLI GECƏ KİMİ

Yağışlı gecə kimi
üstümə dağılır saçların,
Yatıram bu gecəni saçlarının içində.
Bu gecəki yuxuma yağış yağır hələ də,
islanır damla-damla
bir qadının sinəsi.
Zaman yad qadın kimi girir həyatımıza,
çırpır pəncərəmizə küləyin örpəyini...
Mənsə çox ümidliyəm
dağılan saçlarına...

DÜŞÜR

Sənin addımların çox yeyin oldu,
Mənimçün bu yollar nədən dar düşür?
Mən bilə bilmirəm bu ayrılıqda
Kimin qismətinə ağırlar düşür?

Qaldım baxa-baxa, ha susdum sənə,
Kiçildikcə ümid, böyüdü sinə,
Üşüyən əllərin çətin isinə,
Daha saçlarıma vaxtsız qar düşür.

Bu hicran anıdı, küləklər əsir,
Ayrı vaqonlarda ürəklər əsir,
Əks tərəflərə yollar tələsir,
Hər kəsə ayrıca bir qatar düşür.

Lerik